

ZDENKA ČORKALO – SUSRETI (osvrt)

Opet se susrećemo s doktoricom Čorkalo i njenim novim djelom SUSRETI. Ovo je Zdenkina četrnaesta knjiga – njena četrnaesta postaja sa svojom subraćom i susestrama u Kristu, svojim sunarodnjacima – hrvatskim uznicima i mučenicima koji su mučeni i ubijani *in odium fidei* (iz mržnje prema vjeri) i kojima se zna i ne zna grob.

Književnici Čorkalo pomaže i njeno zvanje i znanje u medicini te je i kao doktorica svjesna da njihove rane ne nestaju. Možda one tjelesne, koje i puno manje bole i puno se lakše liječe. Ona ih stoga samo želi zacijeliti i osloboditi, jer kako kaže u uvodu ove knjige – *biti zatvooren nije jedina nesloboda*.

Ova je knjiga skup od osamnaest, naoko različitih, priča koje se isprepleću istim vezom, istim bojama i istim završnim bodljama.

Zanimljive su prve četiri priče (LJUDSKI LIK, PROĐE LI ONO ŠTO PROĐE?, LEPOGLAVSKA ČIPKA, ŽEGA POŽEGE) u kojima nam koncizno i plastično opisuje svoje susrete s logorašima iz obrambenoga Domovinskog rata (Ivan Turudić), hrvatskim proljećarima u Lepoglavi (Vanja Mladina), do onih posljednjih političkih zatvorenika u Požegi (fra Luka Prcela, izašao na slobodu 1985.). U ovim pričama različita su samo vremena i mjesta zbivanja. Sve ostalo je slično ili potpuno isto. Auktorica započinje s još uvijek svježim potresnim pričama iz obrambenoga Domovinskog rata i našim logorašima u Kninu, Glini i drugim srpskim koncentracijskim logorima, nastavlja s „proljećarskim“ uznicima, a zaključuje ove susrete s jednim od posljednjih zatvorenika pred sam kraj one tmurne i umjetne državne tvorevine.

I nakon kratkoga susreta s našim samozatajnim velikanima: Stipom Božićem, koji je osvojio najviše svjetske planinske vrhove i bio dragovoljac Domovinskoga oslobodilačkog rata, a ostao tako jednostavan i don Antom Škobaljnom, koji je auktor poznatih i prelijepih bogoljubnih i domoljubnih pjesama: „Život svoj prikazujemo Bogu“ i „Mila zemljo naša“, a živi ponizno i bol boluje u splitskoj bolnici, Zdenka se opet vraća u OLUJNE GODINE i s mirisom LJUBICA putuje u Lanišće u Istru, u crkvu u kojoj je godine Gospodnje 1947. ubijen hrvatski mučenik i blaženik fra Miroslav Bulešić...

Tu je s prijateljem dr. Žmakom gledala i slušala pasionski oratorij KRIŽINA, koji su izveli zbor „Condura Croatica Zadar“ i mnogi drugi zborovi i

kulturno-umjetnička društva. Ovdje nas auktorica posvješćuje o kršćanskom oprostima da bi već u narednoj priči iz Vukovara zaključila kako je tužan i nemoguć OPROST BEZ KAJANJA i kako je, nama slabima u vjeri, teško razumjeti našega Učitelja Isusa Krista da to možemo i moramo, ako ga želimo slijediti do kraja.

Ponukana staroj pučkoj korizmenoj pjesmom PUČE MOJ, Zdenka nam (u priči PUČE MOJ – PRIJEKORI!) zorno oslikava hrvatsku nezahvalnost i slaboću vjere, u kojoj Isus Krist argumentirano, ali blago i nježno, prekora hrvatski narod.

Nu, On kao Bog i Čovjek razumije naše posrtaje pa nas ne optužuje, kao što nije optužio ni Mariju Magdalenu niti devetoricu nezahvalnih gubavaca koje je izliječio, nego nas, očinski kao što je i Magdaleni oprostio, želi posvijestiti o Njegovu postojanju i o Njegovoj bezuvjetnoj ljubavi. Iz Njegovih riječi daje se naslutiti ista sveta rečenica: „Idite i nemojte više grijehiti!“

Naredna priča ZORNICE u Lašvanskoj dolini (Bosna i Hercegovina) s njenim starim ratnim prijateljem fra Franom Grebenarom, potvrđuje nam moć molitve, neovisno o hladnoći (na početku Došašća), zdravstvenom stanju (bolesni starac), i vremenu održavanja mise (zornica).

U sljedeće tri priče (AKO VAM NEŠTO ZATREBA, KRUNA NA GLAVI, VOLONTER) književnica i doktorica Zdenka Čorkalo, provodi nas kroz dugo covidovsko (ne)vrijeme, mudrosloveći s kurtoaznim dobročiniteljima, bogatašima i iskrenom pomagaču nevoljnicima i bolesnicima, a koji pritom nije tražio nikakvu plaću za svoja djela.

I na koncu ovoga više nego zanimljivog i književno izbrušenog djela, auktorica objavljuje i svoja dva razgovora: prvi, o romanu „Betty iz Rijeke“, RAZGOVOR ZA NOVI LIST, kojega je vodila Mirjana Grce 2020. i drugi, o 30. obljetnici početka agresije na Hrvatsku i 50. obljetnici Hrvatskog proljeća, RAZGOVOR ZA HRVATSKO SLOVO, kojega je vodila Mira Ćurić, 2021.).

Ponukan pročitanim, želim potaknuti dragu prijateljicu Zdenku na skorašnje 15. djelo, a koje bi na temelju dosadašnjih ispisanih četrnaest knjiga (čitaj križnih postaja!) nasloвила HRVATSKO USKRSNUĆE.

Neka to bude svehrvatska molitva i čista vjera da će jednom Lijepa Naša uskrsnuti u punoj punini te riječi – LIJEPA!

Ante Nadomir Tadić Šutra